

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **Оптужени Поповић и Грујић,**
- **заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **браниоци адвокати Миломир Шалић и Сениша Кесерић,**
- **пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Милена Васић.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Главни претрес је јаван.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Коста Пејић.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Ви сте Пејић Коста, је ли тако?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Милана?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли запослени?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Тренутно не, био сам, па технолошки вишак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незапослени. Живите у Каракају?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у сродству или завади са оптуженима Грујић Бранком и Поповић Бранком алијас Марком Павловићем?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Добро.

Сведок са личним подацима као у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред судом сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, предвиђена је и казна затвора до пет година за кривично дело давање лажног исказа, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико сматрате да би сте се одговором изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ја ћу Вас молити да прочитате ту заклетву наглас, испред себе.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ову, на комјутеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, да ћете говорити истину.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок упозорен, опоменут на дужност казивања истине, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате испред себе један списак са неким словима.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да. Видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Псеудонимима, то су лица која су сведочила под псеудонимом, па ако будете у свом исказу њих помињали молићу Вас да не кажете име и презиме, већ то слово.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које ту стоји. Ви сте дали Ваш исказ до сада у Тузли и пред истражним судијом овога суда, па да Вас питам прво да ли остајете при тим исказима?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Остајем при томе што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Обзиром да је овај главни претрес непосредан, да су ту и странке присутне, ја ћу Вас молити да нам испричате шта знате о догађају заточавања Муслимана у јуну месецу 1992. године у Техничко-школском центру у Каракају, овде је у току поступак против ове двојице оптужених због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, ставља им се на терет одговорност за узимање талаца, ових лица муслиманске националности, а потом и за убиство око 700 Муслимана? Изволите.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, сад, ја бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почните, ја ћу Вам мало помоћи, ако може, значи кад сте мобилисани, укратко и како је дошло до тога да Ви тамо будете, шта сте видели, кога сте видели, шта се ту дешавало, како сте стражарили? Изволите.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, кад смо ми мобилисани, давно бјеше, у мају негде, тако је било, добијало се тад позив, ТО тад је било, територијална одбрана, али не знам баш тачан датум у мају кад, нисам то позив ни чуво нити знам гдје је сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, не могу сад да се сјетим, али кад би ми споменули ту моју, шта сам ја реко, то је било прије двије године, нисам ни писо, ни записиво да би могло сад ишта то да, јер нас је судија пито ја одговаро гдје сам био, шта сам радио, па ми је било некако лакше и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас ја питам, Ви да одговарате?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, него оно што сам ја реко, значи то, јер не могу се сјетити шта сам ја говорио, а што сам говорио говорио сам што ми је постављо питања горе кад смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, кад сте мобилисани, рекли сте тамо да сте у априлу, јесте мобилисани пре него што је била она борба за Зворник или после или кад?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, ми смо мобилисани, кад смо добили те позиве, април-мај, кад смо добили позиве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте у ТО?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, тад је било ТО, а од 17. ја мислим да је маја било војска Босне и Херцеговине, тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кад сте мобилисани у коју сте јединицу Ви, којој сте јединици припали?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, та обична сеоска стража била, значи није било дејства из села, горе стајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имала неко име та Ваша формација?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, ништа, по мјесту где смо, Каракај, ништа није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била чета каракајска?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па да, чета Каракај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте рекли?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, чета Каракај, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко Вам је био командир чете кад сте мобилисани и касније? Да ли се то мењало или не?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да, Шакотић Милан је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чете?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, не, вода, а чете тад су се мијењали био је, да ли је био Милан Благојевић или овај из Челопека, заборавио сам му име,

Танић, како му је име, заборавио сам име, Драган мени се чини Танић из Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је био Милан, а кад је био Танић, да ли знате?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Милан, па после тај Драган, Танић тај, имо је и чин ја мислим потпоручник, поручник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво је био Милан, је ли?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте, на почетку то кад је био Милан колико је било водова?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, ја мислим једно два-три вода је било, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били командири?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Мени је био Ристановић Драган, Шакотић Милан, трећи је, не могу се сјетити тог трећег, не могу се сјетити, знам да су та двојица била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли се тај Шакотић мењао?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шакотић, је ли се мењао као командир вода или је све време био?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Командир вода је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командири водова нису се мењали?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само чете?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, док, да, нису, они су остајали, тако они би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Је ли био некада Чаруга командир чете?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па био је и после Благоје, Здравко и Чаруга и Милан, али то се мијењало, није то било као у армији знаш тачно кад је ко, сад каже овај командир, овај командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви знате ко је био 01.јуна, кад сте били на стражи ко је био тад командир чете?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да ли је, да ли Милан или Здравко, знам да је Шакота Милан, Шакотић, био командир вода, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чете?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па од њих двојице један је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од које двојице?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Милан или овај Танић, а Чаруга је био после, ја мислим, после њих, кад је тај Танић напустио ја мислим да је он био после Благојевић Здравко, моје сјећање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, тако претпостављам ја да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што нисте тог Танића поменули никада до сада?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Нисам га, јер он је отишо човек у Немачку и скоро сам га и видио, дошо је кући, био сам и заборавио за човјека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али питао Вас је и тад судија ко је био командир чете, нисте рекли за Танића?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, нисам ни ја, после сазно да је он био код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте сазнали?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, овако по причи по селу, после ових дешавања кажу да је био и он, знам да је био, али нисам знао да је командир, да је командово и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И? Шта се дешава, како долази до тога да Ви долазите у ову стражу, испричајте нам о томе, чега се сећате?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па сјећам се да су ти људи довежени ту у школу и да сам ја дошо после горе, где смо ми били више села, доле на стражу на обезбеђење око школе, ту сам био ту ноћ и сутрадан не знам до колко, ошо кући и после се мијењали горе више Липовца исто једно село, линија разграничења је била ту и то је био иза школе десно до котларнице до моје њиве ту, ту ми је кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са које то стране, је ли то она зграда радионице?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, десно овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли према реци или према школи?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не, десно, улаз, па десно горе, према котларници, према димњаку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког улаза? Улаза који гледа на главну зграду школе или улаза оног другог великог?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да, не, главни улаз где су станови, па десно горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је онај улаз који гледа према школи?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је онај мањи улаз?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да, где су професори живели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вас је то повукао са тог брда, то нам испричајте.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, тај командир наш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шакотић?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, је реко да треба да иде доле, једни да иду горе, једни да остану горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На брду?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И с ким Ви силазите, Ви лично са брда?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, не могу да се сјетим никако сад, давно је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а шта он каже за где да идете, где сад ви то идете?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да идемо доле на обезбеђење те школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који људи да су доведени.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ја, да су доведени људи отуд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то људи?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то људи, одакле?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Муслимани из Бијелог Потока, Ђулића, тамо тај део, да су довежени ту и да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто су довежени, шта каже Милан?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, није ни он знао ништа, да идемо доле јављено му, каже да иде доле неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то неки људи затворени?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, били ту затворени, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, јесу то војници, цивили, ко су то?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Цивили били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било жена?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мушкарци?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Само мушкарци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа Милан не зна зашто су ти људи ту затворени?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Није, није знао што је, углавном довежени су ти људи и да идемо доле да чувамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико вас долази?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, било нас је по околу скроз, по двојица-тројица, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли биле неке смене?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, да, да смјене значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По колико сати?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, ја сам био прво вече и сутрадан до ујутру можда, док није дошла друга смјена, односно за следећи дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли, је ли био дан?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да, предвече тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И целу ноћ сте били?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, до ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До ујутру сте ту?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ја, ја, ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда ујутру, кад се завршила смена?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ошо сам кући па после ошо поново горе на то брдо према Липовцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и јесте се враћали овамо поново у школу?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Кад сам се вратио они су већ пребачени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте практично само ту прву ноћ били до ујутру?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, дан, ноћ и до сутрадан, до ујутру, а ту ми је и кућа била одма непосредно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте ли били и кад су људи одлазили?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су одлазили јесте ли били ту? О томе сте причали. Јесте видели аутобусе са линије, да сте, јесу били аутобуси «Дринатранс» и тако даље.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, аутобуси «Дринатранс», аутобуси «Дринатранс» су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи видели сте кад одлазе људи?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре кажете нисте видели? Рекли сте «био сам само ту ноћ до ујутру».

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били присутни кад су ти људи даље негде вожени?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: А не, нисам био, него сам био кући, кажем нисам био обавезан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте видели да одлазе?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па кућа је ту ми, нема 50 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па то реците.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ту живим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте, били сте кући и шта сте видели?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, да су отишли аутобусима према Бијељини доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Дринатранс»?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, «Дринатранс».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте видели аутобуса?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ја сам видио чини ми се два била су плава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како то да су неки припадници тог вода Шакотића били кад су они одлазили?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, било, ал су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вас нико није звао кад су?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде нам испричајте од момента кад Ви долазите шта се дешава до ујутру? Ко вас распоређује где да стојите, који је ваш задатак, ко вам шта објашњава, јесте ту само ви из те чете

каракајске, има ли још неке војске, има ли полиције, има ли неких униформисаних?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, ми смо били горе неутрални, али било је неких униформисаних, али не знам која је војска, да ли паравојска, која ознака не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде опишите нам како сте ви изгледали из чете и шта се имали од наоружања, а како су ти други изгледали?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, ми смо имали ону, што кажу, стару униформу сиво-маслинасту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам јуче један сведок да је он имао маскирну.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вас било и у маскирним?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, било је и у маскирним, како је ко имо, ко је био при рецимо прије војне вежбе било ко је имо ту одјело, имо неко маскирно, неко имо СМБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могло је и то?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви шта сте од оружја имали?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Полуаутоматску пушку, «паповку».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте дошли доле, ко Вам даје задатак?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па нико, давали су ту, будите ту и чувајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да чувате, шта је требало да чувате?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, да не би изашли људи ти који су били ту у тој школи, радионици како сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не би изашли?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте с ове стране где је школа, је ли неко улази на та врата док сте Ви те ноћи целе, кажете од сумрака до ујутру?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да, улаз је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај улаз мањи, где су станови?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да, где су станови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ту те ноћи улази? Је ли Ви целе ноћи ту стојите или шетате окол?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ма јок, стојали ми горе, било је сад, неко дрвеће, био неки орах, сад нема, то је порушено, куће су сад ту направљене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Тако ту сједели, стојали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта се дешава те ноћи?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, ништа, доле су људи били притворени, ишли су у ВЦ, једни су довлачили хлеб да једу, једни излазили, позно

сам једног колегу који је радио тад у млину, пошто сам ја у ВЦ, овако ту исто има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је тај ВЦ о коме причате?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: У школи одма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Унутра, у школи, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У школи или у радионици?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, да, радионица, школа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи улазили сте унутра?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да, у ВЦ ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад сте улазили у ВЦ испричајте нам шта сте видели? Каква је унутра била атмосфера, какви су услови, колико је било људи по Вашој процени?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, не знам колко је било, сједели су доле, била је велика хала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била гужва?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, није било, велики је простор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било топло?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, и јесте било топло, није да је било, али била је велика маса људи, мора бити топло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли мирна ситуација, како, шта?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, није ништа било, мирна ситуација, излазили људи у ВЦ нормално, сједили тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Ко је још улазио од вас стражара унутра?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, улазили су и ови што су били са страна, долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од страже каракајске чете ко је унутра био, то Вас питам, у радионици? Јесте Ви били у току те ноћи распоређени унутра?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не, напољу сам ја био распоређен, напољу десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је неко од страже био унутра?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, нисам дефинитивно тамо улазио скроз, овај, загушљиво је било, па сам ишо ту у ВЦ и вратио се и кажем тог једног што је радио самном сам га познао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, шта је било с тим што сте га познали, како се звао?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Исмет Лупић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било с њим?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, отишо је према Бијељини аутобусом, највероватније да је отишо према Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго сте у истрази за њега причали, да су га неки одвели колима, неким путничким колима да су га одвели?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да, чек, чек, не могу да се сјетим кад је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте рекли да су га вратили после.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте да су их изводили, да су их враћали, да су их ти колима негде водили, да су неки имали наоружање па су их водили кући по наоружање, да ли се сећате тога?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не могу се сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било мртвих унутра, је ли било угушених људи?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате сведока «М», ту са списка?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте њега виђали?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, знам га овако, ту ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви га нисте видели?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не, ту га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ови други сведоци, овај јуче каже сведок, видео га ту?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, можда док је он био, а док сам ја био није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто је био, исту смену, увече, ноћ ту кад сте и Ви, прву ноћ.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, ја сам био десно али нисам био доле до улаза, можда је он видео, који то од сведока, али ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули неке јауке, неке крике, неко малтретирање унутра, пуцање неко?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је неко страдао ту за то време боравка тих људи ту, тих Муслимана?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Док сам ја, док сам ја у мојој смени био није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам питала док сте Ви у смени да ли је неко страдао, него да ли сте чули да је за време боравка њиховог ту неко страдао?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не могу сад да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су други ти били осим вас стражара војници наоружани ту и која је њихова улога, где су они, где су они распоређени, шта они раде?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, долазили су неки тамо долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то нам испричајте, да ли знате ко су ти људи, како изгледају, да ли сте чули њихове надимке, какве су им униформе, какво им је наоружање, чиме долазе, шта раде?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, претежно те паравојске су имале разноразних тих маскирних униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су у маскирним?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, махом су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули надимке неке? У истрази сте помињали неке надимке.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, Нишки, Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Овај, ко је још био, мислим да је један, како сам ја реко, да ли Шука, Штука, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Штука?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ја, ја. Тако сам чуо надимак али не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су ти људи радили, јесте ли видели?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, одлазили су тамо у просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда? Јесу ли нешто испитивали, причали сте у истрази да су нешто испитивали ове затворене људе.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су, о чему су их испитивали, шта су их испитивали?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, нисам био с њима да знам шта су испитивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли их изводили напоље? Рекли сте да су их изводили, да су их одвозили колима. Јесте Ви Коста Пејић?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја Вашу изјаву читам, ја не читам туђу изјаву.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Али ја не могу да се присетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неке проблеме здравствене после марта 2007 године?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, немам никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, нисам имао никакве, него кажем ти, не могу да се сјетим шта сам, нисам ни писо, ни гледо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас сад подсетим, Ви опет ме гледате као да нисте Коста Пејић, ја не знам шта сад Вама да кажем. Рекли сте овде неки Шиља, ко је тај Шиља? Чули сте да га зову и да је он некога одвео?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, не знам, маскирна униформа, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У маскирној?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Пиварски, какву је имао униформу?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Исто маскирне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Нишки?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Исто, исто маскирне униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то била једна јединица или више јединица?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, не знам која су они били јединица, да ли су једна, да ли су биле више, да ли су под истом командом, не знам под којом командом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли могли да закључите је ли тај Пиварски био неки обичан војник или је био надређен Нишком или Нишки њему или том Шиљи или како? Је ли то иста група?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ја мислим да је њима тај Нишки био главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Пиварском?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, ја мислим да су они били, тако сам чуо после да је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то јединице, чије су то јединице? Јесу ли то неки људи из Босне или?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ако је Нишки из Ниша је значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Пиварски?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Е, па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он неки ваш локални?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, није одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Из мог села није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу била нека цивилна кола ту, путничка, око радионице?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, било је возила ту и у школском дворишту је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Које су то биле регистрације, јесу то биле неке ту из краја, зворничке таблице или?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, тад су «ЗВ» табле биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били неки ципови, да ли се сећате тога?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сведок каже био неки бели цип.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не, ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте видели. А овај Чаруга, је ли био он ту са вама у стражи?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Он није био и у њега је ту исто кућа, одма испод школског дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вашој смени није?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не, самном није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже био је у првој смени, каже, од три поподне па скроз до ноћи, у тој првој? Каже «Уљез», овај покојни, да је Чаруга правио распоред по сменама и да је стално био ту са људима на стражи, Ви се тога не сећате?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не сећам, јер мене није он распоређивао, а можда је доле, нама није, нама је Милан јер смо ми били горе одређени на то брдо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и Стево Васиљевић каже Чаруга био командир његовог вода, он га распоредио да буде око школе, а тај Танић је ли он био ту, за кога Ви не знате кад је био командир чете?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Нисам га ја видио да је он ту долазио Танић, да је лично улазио у школу, не, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ту око радионице, јесте га виђали тог дана?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Милана Благојевића, овог професора, јесте ли видели, који Вам је у почетку био командир?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, нисам ни њега видео да ли је долазио у мојој смени, можда је долазио увече или тај дан кад су стигли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ви да сте га видели?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Јесте чули неку вриску, неку галаму, нешто изнутра?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Није, па само нормално причање међусобно било је, јер сам био удаљен па нисам ни, само кад сам ишо у ВЦ било је тихо, значи сједили су људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко им то доноси храну?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Доносили су, ја мислим, ови што су били у кухињи, доносили су хлеб, конзерве, џем, ја мислим да је било конзерве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из које кухиње?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, то, тај кризни штаб што је био, где је био у, кухиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кризни штаб, где је био?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, ја мислим да је био тад у «Алхосу» тадашњи «Фамот», чини ми се да је тамо, па је се после горе где је сад Технолошки факултет, била је кухиња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је руководио, ко је био председник тог кризног штаба?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, не знам, нисам ни позадину видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте војну полицију да је била унутра и обичну полицију?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вама нису дали да уђете, па реците нам о томе нешто.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, не знам који су били, само су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да су војна полиција?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, бијели опасач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А униформа?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Маскирна, маскирна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да не знате ко је командовао војном полицијом?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте да су били неки са црвеним береткама, који су то били?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, они су после викали да су то те «Црвене беретке» капетана Драгана, а сад да ли је, ја тог човјека нисам видио, видио сам га преко медија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су викали? Који они су викали да су то капетана Драгана «Црвене беретке»?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, кажу капетана Драгана, не знам да ли су викали, али су имали црвене беретке, оне амблеме четири С.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико је таквих било ту?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Били су и они више школе, а ми смо мало били одаљенији, можда једно педесетак – сто метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они су били?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Уза школу више обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете «школа» да ли мислите на радионицу или на?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, ја, радионица, школа, свеједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су они, јесу ли и они улазили унутра или не?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, улазили су и они, ишли у ВЦ и ту су и они стајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу улазили унутра где су ови затворени људи?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, ту се улази где су и затворени, ту је и ВЦ, ходник и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они неког изводили, ти «Црвене беретке», са береткама?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не сећам се, да ли су, да ли нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да су неки имали наоружање, па су их водили, који су то били, како су они знали да ови имају наоружање? Муслимани да су имали наоружање.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да су их водили кући? То нам испричајте, одакле Вам то сазнање?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, највероватније да су се пријавили да имају наоружање, да поседују, ако је их је неко ту већ испитиво да ли имају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, то сте Ви изјавили, па Вас питам одакле Вам то сазнање, јесте Ви чули да они зову неког ко има наоружање или да неко пријављује да има наоружање или да их испитују у вези оружја?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не могу да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су то песме певали? О томе сте причали.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе сте причали исто у ранијем исказу. Јесу ли певали неке српске песме?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било, у ноћи?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, у ноћи, у ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то од њих захтевао?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, ови доле највероватније од паравојске који су били унутра упознатији с њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули неки пуцањ унутра?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, за моје смене не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ваше смене не. Рекли сте да нисте улазили унутра, да сте само покушали да уђете, па да вас је неки вратио, а сад кажете улазили сте.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, не, не, али ВЦ ходник, не знам да ли сте, ту је али тамо не, него где је ВЦ где се излази, сви где су излазили и ови затвореници, то је школско ВЦ где ученици, има више ВЦ-а, не само један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на који Ви мислите, онај што гледа према школи, од тог малог улаза?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да, од малог улаза, па кад се сиђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не онај од реке улаз?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не, кад се стане на степенице има ту четири-пет боксова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте ви улазили, је ли?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, ту у ВЦ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели кад сте улазили неко митраљеско гнездо горе на галерији?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је стајао митраљез?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам јуче сведок стражар да је био митраљез, да је он то видео и да поред њега стоји неки војник.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте видели. Причали сте и да сте чули неке јауке у току ноћи, да људе малтретирају, да туку, у Тузли кад сте испитивани. И колико су дана били људи укупно?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, ја мислим кад су дошли двије ноћи и сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте Ви видели тог дана кад су одлазили, је ли то било јутро или?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не могу, да ли прије подне, поподне, да ли у подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сад, долазе аутобуси и?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазе аутобуси и ко сад иде с њима? Јесу ишли стражари из каракајске чете с њима?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ја нисам видио да је ко ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо ка Бијељини, нисте?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели ове друге војнике да иду с њима?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, било је, кажем ти, војна полиција и ова цивилна милиција, униформисана полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А била је и цивилна полиција?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли познали неког, то је ваш крај ту?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих полицајаца?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, не, из Каракаја није био нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико из Каракаја?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: У полицији не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то гледате, одакле? Из Ваше куће?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, ту одма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледа сад то улажење људи тих у аутобус? Јесу они у добром стању, има ли неки рањени, неки повређени?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Није, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте познавали неког од тих војних полицајаца?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Јосипа, јесте ли познавали Јосипа Аћимовића?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Познавао сам га овако и прије и после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Он је био после у војној полицији, ја мислим, у команди горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу ови сведоци да су га видели тај дан, кад су ови људи кретали ка Бијељини.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Можда је долазио, али га ја нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте причали међусобно са овим вашим колегама стражарима, шта су они видели?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, нисмо причали, шта ћеш причати, сједили, гледали да прође прије смена, да идем кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте у истрази да сте чули да су се људи погушили у школи, да им је било тесно, да су се погушили, ваљда када су доведени, тако сте рекли.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 05. марта 2007 године, то сте причали, «чуо сам да су се неки пригушили, ваљда је била гужва, то сам чуо после».

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, добро, али ја сам то реко, али ја не могу да се сјетим шта сам причао, ја сам рекао, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није битно шта сте причали, причајте нам ваша сазнања.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па да, али заборавио сам ја, кажем ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тачно то што сте?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, то што сам ја реко прошли пут то је тачно, значи не поричем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па ја само да Вас подсетим, кад сте чули да су се људи угушили унутра?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, не знам кад, овако како сам ту реко, не могу да се сјетим сад, ако сам реко први пут како је било, значи стојим иза тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи све је тачно што сте рекли?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, све што сам реко тачно је, не могу се сјетити шта сам говорио, двије године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је Пиварски био један командујући и Нишки.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је неко од тих људи одузео, кад су дошли, сатове, накит, новац?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Видио нисам, али сам после, после се то причало да је однио тај да ли Нишки, да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да ли Нишки, да ли Пиварски, од тих који су, после сам ја чуо већ кад је то прошло вријеме, а шта су однијели и где, не знам, да ли новац, да ли лична документа, да ли сат, што кажете Ви, не могу да се сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то сте чули?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се десило са тим што су се угушили, са тим телима? Шта о томе знате?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, највероватније да су негде одвучени, а где не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су сахрањени ти људи?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, највероватније да је сахрањено, није нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где, где, питам да ли знате то?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за неког Црног, за неког Мрког, за неког Слона, за неког Мирокију? Ови ваши колеге стражари о тим надимцима причају, да ли сте Ви чули за такве надимке да су људи са таквим надимцима долазили?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, чуо сам да је постојо, али нисам ја, е Мирокија да, то Црни не знам, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неку јединицу што се звала «Муња»?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Неки Бандера, је ли то брдо се зове Бандера?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да, више нашег села горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте били кад је Шакотић дошао?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да, Бандера се тако зове, не знам по чему је добила надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А док сте били на том брду Бандера, је ли био и Регијев вод? Овог покојног.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: А ја, Драган, ја Реги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, не знам сад ко је, углавном су били распоређени од те Бандере па доле стијене, па тамо према Липовцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и њих доле неко послао?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Молим? Па највероватније да и они су ишли доле, и њихов вод и Миланов ишли, сви су смјене ишле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је неко ту размењиван од тих људи? Да је неко вођен у неку размену или тако?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ако сам дао изјаву, како сам свео ту изјаву, тако и јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад се више не сећате?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли чули да су ти људи убијени?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не. Ту не, нико није убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте чули шта се десило с тим људима после и где су одвежени?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Одвежени су доле према Бијељини, али где су, да ли на размену, да ли, не знам, доле били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су били у Пилици три дана у Дому културе?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ту, Пилица је била и доле у Бијељини, доле како се зваше оно друго што је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте «чуо сам након десетак дана да су исти поубијани»?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то чули?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, немам појма ко, и где су и шта су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви плашите од неког?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Тако ми делујете. Је ли то Вама само неко рекао да су убијени или можда још неком другом или је то била нека тајна?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, није тајна, није мени, тако се причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се причало онда и ко је то урадио, ко је одговоран за то?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша чета је чувала те људе, ти људи после убијени, јесте ли осећали неку можда случајно одговорност или бар жељу да сазнате ко је то урадио?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да ми је жао људи, али немам појма ко је то, не знам ко је то вршио тај убијање, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тада командовао војском у Зворнику? Ви сте били припадник чете, је ли?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада командовао војском, војним снагама у Зворнику?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, мијењало је се на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тад Вас питам? Знам да се мењало. Ко је био задужен за војна питања, ко је одлучивао, је ли Ви знате?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ја мислим да је био Марко Павловић, мени се чини да је он био тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тај Марко Павловић?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Био човјек, није имо, нисам, униформисан човјек био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, чиме је руководио, којом формацијом?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, ја мислим да је тај ТО, како је било, да ли ТО, да ли како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели тог човека некад?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели некада уживо, Ви лично?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, виђо сам га тамо, ја мислим у Србији у некој кафани је седио, црн човек, овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где у Србији?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Тамо у једном ресторану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком граду?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: У Малом Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оном преко?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за неки кафић, кафана «Мери»?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да, «Мери», «Мери».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте га виђали?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, Мери, Словенка жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Брану Грујића да ли познајете?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Познајем овако и прије и после, пекар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате на којој је функцији он био у то доба?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Био је тад, само ја знам да је био председник странке, али не знам шта је вршио, какву функцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тад функционисала општина, град Зворник, је ли Вам нешто познато о томе?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, није ме ни интересовало, нисам ни водио рачуна ко командује, ко је председник, јер се мијењало стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви чули да су ти људи требало да буду наводно размењени за неке Србе тамо на стадиону Тушањ у Тузли?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте чули?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неко вођен, да је овај Шицер водио неког тамо?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: А овога, ја мислим да је он, онога што је био у полицији Лупић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Шта сте чули о томе?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, ништа, да је отишо тамо. После сам га виђо, срео на пумпи једанпут сам био с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко га је одвео и где, и с којим задатком, јесте ли чули о томе?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је одвео и где га је одвео, с којим задатком?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, одвео га Иван тамо још и не знам да ли ко је био, до Мемића каже да су га одвезли до те барикаде где је било разграничење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли било неких заробљених Срба, јесте чули после?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Знам да је он тамо отишо и после сам га после рата виђо на пумпи ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли причали некад с њим, шта би с његовим тим сународницима?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже он?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, ништа, само на пумпи ја једном био, ту ми зет ради и он сипо гориво, па сам га позно јер његов отац тога и мој отац су заједно радили у истој фирми, тако сам га познаво и прије и док није био у полицији, ту смо радили лети преко распуста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви чули да је преко 250 људи ексхумирано у гробницама, је ли чујете то што се дешава и сад и даље их проналазе?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: За ту цифру сад чујем први пут од Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Но добро за цифру, да ли чујете да су ти људи ексхумирани, да су налажени у неким гробницама на Црном врху и тако?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, чуо сам али не знам да ли су ти из школе, да ли однекле, да ли ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ти из Ђулића, из Бијелог Потока, тамо из тог дела Клиса, та села, Џине, Сјенокос, јесте чули за то?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, чуо сам, али не знам, каже нађена ту, нађена ту, али нисам чито идентификацију ко је ко, углавном каже пронађени су ти, али нисам никад знао ко је, одакле је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажете мало пре потврђујете ово што сте раније изјавили да сте након десетак дана чули да су људи убијени и сад

да ли сте чули да ли се предузело нешто да се открију те убице и ко је то урадио? Шта се дешава, је ли се утврђује ко уби толике људе?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ту у Каракају, 50 метара од школе из које су људи изведени и после тога убијени.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, нису ту убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па има и ту да су убијени, Ви не знате, Ви кажете да не знате, али многи сведоци и оштећени преживели, има преживели кажу да су ту многи убијени што из ватреног оружја, што се угушили и тако даље, Ви то не знате али они то кажу који су били сведоци. Имамо сведоке који кажу да су убијени и у Гериној кланици у Каракају, да ли знате о томе нешто? Да ли су ту била тела, јесте ли виђали ту тела у јуну месецу и у мају месецу 1992. године?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. И добро, јесте ли чули да ли је неко истраживао ко је то убио, ко је те људе силне убио тад док је то одма, чим сте сазнали?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био надлежан за те затворенике?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви могли да уђете да их ослободите, да их пустите? Јесте ли требали рецимо од неког да добијете дозволу или сте могли да уђете и да кажете ајд сад ови нека иду кући, ови не?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, нисмо, није, ту су, претежно су ти паравојни они су ту командовале тим затвореницима али нисам ни пито ни ко је ни шта је, нити би, како сад да кажем да, питате да ли сам мого некога да ослободим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то Вас питам.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Кога да питаш кад не знаш ко је, шта је, ни какав је чин, ни каква је дужност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли причали Ви нешто са вашим командиром Шакотићем везано за улазак тих људи, тих паравојски што улазе?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ма нисам, нисмо, не, нисам причо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био надређен Шакотићу?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па командир чете је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај што не знате?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, у том периоду се мењало, кажем ти, брзински је то било, мијењано, сад овај тамо, онај мобилисан, ово-оно,

тако не знам тачно датум који је тад био. Ја сам с Миланом био дуго док га нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никад нисте сазнали како је дошло до тога да ти људи буду убијени?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вас ни занимало?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ма, није ме занимало, нисам имао кога питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то кад сте чули ове јауке, кажете у истрази повремено су се чули јауци, пита судија, Ви кажете «да», јесте ли Ви то рекли Шакотићу?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај сведок "Q" јесте ли виђали њега да долази пред школу?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не. Само сам га знао, тамо је живио код ове кафане, ту му је кућа била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код које кафане?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: У Малом Зворнику, «Мери», ту је живио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Пејићу, реците ми, којим формацијама су припадали ти људи Нишки и Пиварски?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Паравојски.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Молим?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Паравојске јединице, не знам ко је командовао њима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Кажете «паравојска», је ли имате објашњење да ви дозвољавате неким људима, ви стражари, ту да улазе, а ви не знате ни који су то људи?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, како, па они су људи специјалци били за нас, шта ћемо ми, обична лигура били, људи обучени, наоружани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Чекајте, па могли су тако да дођу и «Зелене беретке» и уђу ту, како ви не знате коме они припадају, а дозвољавате улазак?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, како они су људе после Србе доле скидали по игралишту, скидали их голе да трче по селу ко неће да иде на стражу ти Нишки и Пиварски и та екипа, били Бог и јаје.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта су они били главни у Зворнику, о чему се ту ради?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, били су нешто док су се сви бојали њих. Па по Чelopeку доле, морете питати људи по игралишту и жена који су запамтили, наћерају их ко неће да иде голe, да извините на изразу скидају голe.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И за све то време ви никад не сазнасте коме они припадају? Они су ту на подручју где не може лако да се уђе, ратно је подручје, чији су они, који су, ко им је командант?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не знам, не знам ко је командовао, каже да су били страва.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Рекостe ваша каракајска чета којој широј формацији је припадала? Ваша чета у којој сте ви, којој широј формацији је припадала?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Колико их је било или?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, не колико је било, тад 01 јуна којој широј формацији припада каракајска чета?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, војски, војски БиХ, Републике Српске тад је била, не Српске.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро војска је широк појам.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Постоји чета, па постоји нека мало већа формација од чете, је ли ви знате коме припадате?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, том батаљону зворничком, бригади, коме ће припадати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А шта је ту био, помињете Марко Павловић, шта је он био?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, био је вођа да ли ТО-а да ли, како се то приписивало, да ли војска Републике Српске, да ли територијална одбрана, на почетку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Тад у јуну, то вас питам за јуни?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Марко Павловић неки надређени вашем командиру чете?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Марко? Па највероватније да је био надређен њима док је руководио ТО.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А је ли знате неки однос Марка Павловића и тог Нишког, Пиварског?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, нисам знао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте ли некад виђали њих заједно или тако нешто?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не, нисам виђао њих заједно никад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И само још једно питање, да ли сте видели или евентуално чули да је Брана Грујић долазио ту где су били ти затворени људи?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, ја га нисам видио, ни да је долазио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А јесте ли чули од неког?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Хвала.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Био је у цивилки човек сам га виђо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли вам је Готовац Драган био некада неки надређени вама у батаљону или чети или нешто?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Био је али не знам кад, у ком периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ком сте ви батаљону припадали?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, мијењало се, од Првога до Петога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у то доба?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Који смо били број, не знам број батаљона који је тад био број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо један писмени документ у коме стоји да каракајска чета припада Другом батаљону, сведоци нам кажу да Други батаљон са седиштем у Дрињачи води Готовац Драган.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то тачно.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Други батаљон, јесте, јесте био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тада били Други батаљон?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, код Драгана Спасојевића у Дрињачи сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драгана Готовца ваљда.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ја, ја, Готовац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Дрињачи?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то то време?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте ви видели први пут овога Пиварског ту на подручју том зворничком ратишту?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, тад на почетку тог борбеног дејства и после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно у априлу кад је почео рат?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад се већ појавио?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да. Ко је, одакле, ни не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он неки из Србије, из Хрватске из Босне, одакле је тај човек?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ја мислим да је он негде доле на приморју живио, како сам ја чуо после, доле негде да је живио, да је он и родом ваљда одоздо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули за неког «Жућу» за његову јединицу?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај био, ко су били припадници те јединице?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, не знам које су, али чуо сам «Жућо», «Репић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ти долазили у школу?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да ли су они, ко им је предводио не знам, знам да је био «Жућо» главни, то је јединица, како се звала не знам, а да је заменик сам чуо да је «Репић» био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ваш је батаљон био значи у Дрињачи, од када?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, једно, нисмо сви били, неколико је било горе, неколико је било, после смо држали Млађевац горе више Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па видите, имали смо двојицу окривљених у овом поступку према којима смо окончали поступак и пресудили, неки «Зокс» и неки «Торо» и они кажу да су припадали исто Другом батаљону у јуну месецу под Готовцем, а они су били у јединици Пиварског, како нам то објашњавате?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: А горе је била тог Пиварског јединица, она, први пут сад ме Ви питате, није ме пито, у Дрињачи је тај Пи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиварски.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да, они су имали некакву ситнију маскирну униформу, они су били горе у Дрињачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, значи исти тај Пиварски и његова јединица, је ли?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да, он је горе водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је водио?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, ту војску која је била у маскирним униформама, имали су неку специјалну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је водио Готовац онда? Ко је био коме надређен Готовац Пиварском или Пиварски Готовцу?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Готовац Пиварском би треба бити, ако је овај командант батаљона, а овај је имао ту своју јединицу, ако је формацијски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли долазио Готовац у школу пошто је Пиварски из његове јединице ту?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, нисам чуо да је икад био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ви знате Готовца?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, шта он у Дрињачи горе?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, ја мислим да је и он био једно двадесетак дана ко што смо и ми били ту и онда дошли ми у Каракај и горе смо били дуго на том обезбеђењу тог Млађевца горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О коме причате? О Готовцу или о Пиварском?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не, ми који смо се вратили, који смо били горе кратко вријеме и он је био тако Готовец, али не знам да ли је он после осто још командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, за Пиварског питам?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не знам, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били заједно у том батаљону?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па да, формацијски Други батаљон је био и тај после код Готовца, Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи и каракајска чета и Пиварски заједно?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да, у једном батаљону из Ћемлија, Радакова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли неке војнике припаднике те јединице Пиварског која је била у Другом батаљону?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не сећам се, има доста тих надимака, да ли су они њих мењали, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то били неки ваши локални Босанци?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не, не знам, било их је с коца и конопца али не сећам се имена нити би се можда сетио лика, сетио би се само тога Пиварског његову фацу, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте га одатле познавали још?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причате о њему у школи, јесте ли га познавали из Дрињаче?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не, у Дрињачи смо, овај, горе га видио да је био с том јединицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре школе или после?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: После школе је он био горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После школе?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у мају месецу, јесте Ви били у Дрињачи?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били некада на постројавању зворничке бригаде, нека свечана заклетва, нешто тако?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Није било тога, заклетве не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога није било?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је Челопек удаљен од Ваше куће?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, два ипо, три километра, ја мислим, сад пошто је то дуго село, сад рачунамо или почетак или средина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Знате да су у том периоду од почетка јуна до краја јуна били затворени људи са Дивича у Дому културе у Чelopeку?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: То сам чуо али нисам никад видио, чуо сам да су отишли доле у Чelopeку да су били у Дому.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су и они убијани ту, многи да су убијени у Дому?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, чуо сам, али не знам ко је ту био командујући, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је чувао те људе?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Ви сте из Каракаја, знате ли неког Бошка Стојановића из Каракаја?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Знам, у Глиници радио, али он је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погинуо, да, да.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био у некој вашој јединици или у некој јединици коју ви знате?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Он је возио камиончић, возио храну по овим селима где није могло да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био мобилисан?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, у униформи, био је мобилисан чим је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквој униформи?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, овој сиво-маслинастој на почетку, после се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно, једнобојне, СМБ?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, ја, једнобојне, после шта ко нађе какву блузу, одијело, пантоле, после кад је већ војска основана после је била униформа војске Републике Српске, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он припадао каракајско чети или некој?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па не, у позадини је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У позадини?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: У позадини је он био у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком периоду причате? Је ли ово јуни или касније?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па отпочетка самог он је био у тој позадини, ту му је и кућа, Технолошки факултет садашњи, тад је била фабрика обуће ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели некад с белим опасачима?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. А како је он погинуо?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, повезо је храну на Снагово и изашла је нека муслиманска јединица из Снагова и убила њега, тог комшију Драгана и једну трговкињу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Регија, је ли?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог командира вода?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, мислим ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд он са Регијем?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, комшије су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је овако, није био задатак, а био је задатак да носи храну?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Бошко је возио храну, е сад, од њих двојице један се швалеро са том трговкињом, баш ако хоћете детаљно, Нада ја мислим да се она звала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И ту су погинули?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, у Снагову код школе, а ми смо тад били на обезбеђењу коридора Црни врх.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је после ових догађаја?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да, после смо ми отишли горе, кажу да су настрадали Бошко, јер био ту код нас и после чули отишли смо горе да их извадимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у јуну 1992. јесте виђали Бошка?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, пролазио је свакодневно крај нас, возио храну за Снагово и горе тим селима, са једном «Заставицом 635», возио храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је он одлазио у Дом културе у Пилици кад су ови људи пребачени што сте их ви чували?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су сви из Каракаја морали да припадају каракајској чети или су могли да припадају и некој другој чети?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, из почетка смо ми били једна чета, после се формацијски шта је ко служио војску тако је се после распоређивало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може да се деси, на пример, да неко из Каракаја буде у снаговачкој чети?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не. Него је један дио Снагова припало после 1992/1993 нама, нема их где па их расподјеле, дошли људи у Зворник које су куће биле изложене ватреној линији, онда тако припајали ту једну, један дио Снагова ја мислим, Обреновић неки, али не тај је човек, он је родом из Снагова био у нашој чети, старији човек и дио из Баљковице, ови браћа што су побијени исто су били па су побијени на Баљковици, између Баљковице и Китовница су убијени, исто пошли жени и дјечи да повезу храну и то су настрадали три брата и први рођак који су били у каракајској чети, који су ту становали прије, па се прикључили после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А поменусте ове «Црвене беретке» за које кажу да су капетана Драгана.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ја, кажу, лично њега нисам видио, само сам чуо каже капетана Драгана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То у школи кад сте ви њих виђали, јесу ли и они били код овог Готовца или не или не знате?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они нису?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Они нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а та војна полиција, кажете знате по белим опасачима, јесу и они неге припадали ту некој формацији, некој чети или?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, највероватније команди горе, коме ће другом него команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете горе, шта под тим подразумевате?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, ту где је била командата где је сад Технолошки факултет, тадашњи «Стандард» обуће била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Стандард» она фабрика?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Била тад, сад је Технолошки факултет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одосте ли ви некад у тај «Стандард» у команду неким послом?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Јесам само једном био у стационару ту, ногу угануо, била болница ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту је била болница?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је касније било?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислила сам у јуну?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не, то су само пролазили ту у Каракај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту било у јуну у «Стандарду», ко је ту све стациониран?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, била војска Републике Српске, значи главни кадар је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте да сте мобилисани у априлу, односно у мају месецу 1992. године у ТО.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али рекосте и да је ТО била до 17. маја, а после тога војска БиХ, па Вас ја питам откуд Ви знате да је то баш 17. маја, откуд Вам је то остало 17. мај? Ево пуно тога се Ви не сећате или нећете да се сетите или се плашите да кажете у односу на оно што сте већ казивали, али се сећате 17. маја.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, тако је било на медијима да је 17. маја, ваљда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Немојте, пустите медије, него шта је по Вашем сећању, Ви сте припадник те неке војске.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где сте, код кога сте, е то?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, кажем ти, ТО кажу после је војска Босне и Херцеговине, Републике Српске, тако беше да су били, имали смо те тако амблеме на униформама после се шиле.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него по Вашем најбољем сећању почетком јуна месеца где сте Ви? Јесте ли Ви у ТО или сте у војсци?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, ја мислим да је тад била војска.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је командант био? Ко је командовао, да ли ишта знате око тога? Ко је командовао, где су стационирани?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: У «Стандарду» је била команда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је командовао, ко је командант те војске, само то?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не могу се сјетити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ово 17. је дакле из медија, је ли?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ја, тако каже, 17. је каже војска.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да сте виђали Пиварског после Техничко-школског центра и у Дрињачи.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд знате да је то Пиварски?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Тако су га викали, тако су га звали Пиварски.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га распознавали по нечем?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, после сам га позно кад је у Дрињачи био код Готовца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли се он разликовао у нечему, од других старешина?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, био је добро обучен и имо добро наоружање, ништа друго, ето, значи баш неки способан војник по мишљењу тад био за нас, лепо обучен, добре чизме, добра униформа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли имао неких физичких недостатака можда?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, био је фино грађен човек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим недостатака не фино грађен?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: А не, да је мислите блесав и то? Не бих реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не психичких, физичких. Кажу људи да није имао неке прсте на руци, је ли вам то познато?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Имао је Мирокија неки овде држо прсте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прсте да није имао, да су му фалили прсти Пиварском, то сви кажу, је ли Ви знате нешто о томе?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, нисам му никад у руке гледо, само сам га видио овако, а руке му нисам гледо, да ли је имо осакаћено, не, не знам.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Ви сте припадник каракајске чете?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Ваша кућа се налази на 50 метара, данас рекосте, од објекта који сте обезбеђивали као припадник те чете.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Истовремено немате никакво сазнање о томе да се неко угушио, и нисте видели ни једно тело.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Је ли видео неко од ваших укућана, пошто је то близу?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, отац и мајка су стари.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Комшија? Нико вас није питао је ли се неко угушио, јесте ли видели тело?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не.

МИЛЕНА ВАСИЋ: Хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Сад сте помињали Пиварског, па сте помињали и Нишког, ми смо од многих сведока овде чули да су они дочекани као хероји, дошли из Србије да вам помогну, а ви данас кажете паравојска, како сте их ви у то време видели, гледали, да ли сте овако како данас кажете паравојска тамо свашта раде или су то били борци, хероји који су вам дошли да вам помогну?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, више речено борци, хероји који су били.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, више речено борци, хероји, ти обучени стручни људи.

НАТАША КАНДИЋ: Па, јесте их тако прихватили као хероје и борци?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Ја лично нисам, нити ме је занимао.

НАТАША КАНДИЋ: Како није вас занима? Па били сте ту на обезбеђењу а они су били.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Да, а није ме занима он лично да ми командује.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, није ме он лично занима тај Нишки и тај Пиварски како Ви кажете.

НАТАША КАНДИЋ: Па, не знам, овај, ја само питам шта они вама значе, како на њих гледате? Јер ово што кажете борци, хероји је ли тако или?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, борци и хероји.

НАТАША КАНДИЋ: Хероји. А када ви то схватате да је то нека паравојска?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Како мислите када?

НАТАША КАНДИЋ: Паравојска, оно што ми чујемо од сведока увек је чинила нешто што је неки, неко кривично дело, то се везује за њих.

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате. Је ли било у вашој каракајској чети неког ко је становао ближе школи од Вас?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па једино тај.

НАТАША КАНДИЋ: А да сте били заједно на стражи горе на брду?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Није самном, само сам ја био ту што је близу.

НАТАША КАНДИЋ: А Миле Благојевић?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: А Миле Благојевић, где он станује?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, исто код школе, исто.

НАТАША КАНДИЋ: Па, је ли ближе од Вас?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, зависи из ког угла гледате, ако овако, ако овамо, можда на неких 50 метара да је ралике, сад ја сам ближе тој радионици, а он је ближе школи тој, били сте ту па сте видели.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли некада међусобно разговарали о томе шта се догађа?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Шта ко види, шта ко чује?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, нисам никад.

НАТАША КАНДИЋ: Никада?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А када сте Ви сазнали да су људи одвежени и после тога убијени?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, реко сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, после десет дана, питала сам га ја.

НАТАША КАНДИЋ: А шта сте сазнали? Шта сте то чули?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, да су доле, да су убијени, све сам рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Нешто више, шта, ко, ко их је убио, где?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, не знам, откуда знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су убијени, јесте ли то чули?

НАТАША КАНДИЋ: Где су убијени?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, не знам, ни где су сахрањени.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли знате данас где су убијени?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Не?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте ништа чули на телевизији, у Зворнику?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Па, што каже господин, медији су једно, а друго је друго.

НАТАША КАНДИЋ: Па, добро, али кад је питање јесте чули, шта сте чули, то укључује разне изворе?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, нисам чуо, нисам чуо ништа где су, шта су.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате ништа о њима?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не знам где су, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А је ли прича неко у Каракају о томе?

Сведок КОСТА ПЕЈИЋ: Не, ја нисам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Само ми објасните, овај, Ви сте у тој стражи око школе, изводе те људе, ти људи знате да су убијени, па је ли из тога не проистиче и нека Ваша обавеза да питате шта је, шта је било са тим људима, Ви сте их, Ви сте стражарили ту?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Нисам имао кога питат, кад не знам ко је командовао.

НАТАША КАНДИЋ: А јел знате ко је вама био, помињали сте ко је вама?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Па не знам ко је вршио то што ви кажете.

НАТАША КАНДИЋ: На оне своје непосредне командире, јесте ли питали њих?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Па нисам питао никад, зато што ми је овај, после друг у Привирју убијен са стране муслиманске снајпером и тако да нисам више ни питао, значи у Привирју је убијен, тај Шакотић Милан из снајпера.

НАТАША КАНДИЋ: А кад је ово почело суђење, јел с неким разговарате о?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Ма нисам ни с ким причао, ни, шта да причам.

НАТАША КАНДИЋ: А јел знате ко све сведочи из Каракаја?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Па ето чуо сам, видио сам по позиву ко је.

НАТАША КАНДИЋ: А из ваших неких породица, јел знате ко све сведочи?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Не, сем ових што су били ту Араповић, Видовић, Благојевић и ја, Благојевић један, Благојевић други.

НАТАША КАНДИЋ: А како знате да су они били?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Па ту смо из села, да видимо како да се пребацимо до Београда.

НАТАША КАНДИЋ: Па јесте ли разговарали?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Нисам ништа разговарао, овај је отишо прије, нисам знао, ја данас дошо, нисам ништа причо.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите. Мало пре рекосте Пиварски је паравојска, како то, а после кажете припада Другом батаљону Готовчевом, каква је то паравојска која припада Другом батаљону?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Па тако су они третирани, та нека специјална, паравојна јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Паравојна јединица у Другом батаљону?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Па да, у кругу, тад у Дрињачи код Готовца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то третирао тако, који су они, не разумем кад кажете они су третирани?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Па та сама јединица, ти момци који су били, они су, значи имали су услове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови момци из његове јединице кажу нису они паравојна јединица, они су специјална јединица?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Па добро специјална, ето ако ви кажете специјална.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не кажем ја, они кажу, ти момци из јединице Пиварског, кажу ми смо специјална диверзантско извиђачка јединица, обучена и тако даље, ми каже припадамо територијалној одбрани, имамо писмени доказ да је тај Пиварски припадник територијалне одбране. Ко њих то зове паравојском, ви или они сами себе?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Па ми смо их тако звали, непознате све паравојне јединице који су непознати, паравојне значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта вама то значи паравојна, шта то за вас представља паравојно?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Па те јединице које су дошле ту са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, само их то опредељује зато што су са стране?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Па да, то је моје мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По вашем мишљењу?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли питања. Нема јел? Изволите нисам видеала.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам Бранко Поповић и имао бих само пар питања. Ви сте се овде изјаснили кад је донешен Закон о формирању војске Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам, какав Закон, па немојте, нико није помињао закон.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: То је 17.мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није он рекао кад је Закон. Питање поставите, немојте ви одговарати уместо њега.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја ћу поставити питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете рећи да се изјаснио о Закону, уопште човек Закон никакав није поменуо.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Добро, ви сте рекли да је 17.маја постоји војска Републике Српске, да ли знате да устројавању војске Републике Српске престаје функционисање територијалне одбране као вида организовања народа за одбрану?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Не разумијем се ја у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли ви знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте му одговарати. У вашем питању је садржан одговор, јел то схватате.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја хоћу да питам да ли човек зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желите потврду нашег питања у коме је садржан одговор. Јел схватате шта вам говорим. Да ли знате да је, то не може тако да се пита, разумете.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Па ја бих вас молио помозите ми да питање поставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имате браниоца па се са њим консултујте, ја сад стварно и то да радим. Стално поставља иста питања и увек таква питања поставља која имају већ одговор.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је паралелно деловала војска Републике Српске и територијална одбрана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то, то је већ питање.

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Па не знам.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Рекосте да је овај Стојановић, Бошко Стојановић погинуо возећи храну у села.

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Са заставицом.

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Знате ли одакле је возио ту храну, где је узимао и коме је возио?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Узимао је доле гдје су лоциране те хране, гдје је хладњача, спужара, ту је узимао, ту је била та храна, пасуљ, месо, кобасица, сланина, небитно, то је ту било сад гдје је хладњача.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Из хладњаче је узимао?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Па хладњача, били магацини доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нисмо чули кад је то било?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било, кад је погинуо?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да, кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је погинуо?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Е датум је ја мислим неђе око, у децембру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '92. или '93?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: '92., ја мислим.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли је развоз хране вршио цело време, још од априла од маја месеца?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Да, да био је у тој позадини, да.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Цјело време?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Кажите ми, да ли је он довозио храну вама на положај?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли знате, јел то била кувана храна?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Кувана храна која је спремана у Технолошком, Стандарду.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Дакле, да ли је та кувана храна борцима на положају довозена из кухиње у Стандарду?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Хвала. Да ли знате да када је дошао командант Зворничке бригаде у Зворник?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Не знам.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли знате кад је формирана Зворничка бригада?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Не знам.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли сте ви док сте били на положају, на радвајању, на линијама, не ви лично, него ваша јединица, имали систем везе са командом, Стандардом, било киме, да можете да тражите помоћ у случају да вас неко нападне?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Ма јок, била нека РУП 12, није ни радила.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте ли имали РУП-овку?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: РУП 12 била, није било ту нека.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: С ким је та РУП-овка била спојена, с ким је требало да ради?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Па са командом у Стандарду.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Е хвала и то.

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Али то је веза била нула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад то?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Па кад ме питао, кад смо били на обезбеђењу тог пута Црни врх-Тузла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: '92.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: У периоду све док нису ови погинули Бошко и Драган и та Нада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су погинули у децембру, а кад то што причате морамо да се вежемо за, ништа ми одговор не вреди без временске повезаности. Кад причате то, ови су погинули у децембру, а кад је то било то што сад причате?

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да ли сте ви РУП-овку имали на положају пре него што сте ишли на обезбеђење ТШЦ-а?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Па није тад никаква била РУП-овка.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Није била, ма каква веза, ја сам исто тад кад је Бошко погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек после. Ма не, значи после овога, па немојте.

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Ја, ја, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај период нас после не интересује.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Ви сте повремено са линије раздвајања ишли на одмор па онда поново упућивани на линију раздвајања?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Од кога сте добијали задатке да идете на одмор, кад идете на положај?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Па договоримо се, три-три дана, два-два зависи како ко са села, има посла, радимо, и онда адј два дана, три или кад је било у децембру хладно напољу смо били, ноћ једну преноћимо па кући, па опет сутрадан.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Од кога сте добијали попуну муниције и евентуално поправку оружја?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Па то је било доле у касарни, а да је третирамо касарна, доле гдје је било стационирано у Стандарду.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Да прецизирамо, јел то касарна Стандарда?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Па фабрика обуће је била.

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Е добро, хвала. Ја више немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чекајте господине Поповићу, имате ли коментар на ово формацију којој припада Пиварски и тако даље, Готовац Драган. Ко је тај Готовац Драган, ви сте ту у јуну?

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Што се тиче Готовца Драгана, ја Готовца Драгана сам познавао, дал бих га сад препознао питање је. Што се тиче батаљона и устројства коме је припадао Пиварски, Пиварски је заједно са групом добровољаца после онога зла које су направили на Економији, су сви удаљени и ви то имате написмено, сви удаљени из територије Зворника, а Жућо вам је објаснио како се и под чијим договорима вратили назад. Према томе ништа не знам ни о Пиварском, ни о Нишком ни о Жући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисам вас, питала сам вас за Готовца. Ко је тај човек?

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Изузев што су лупали ногом у врата да нас побију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате коју функцију је имао у војсци Гатовац Драган, то вас питам?

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Гатовац је био оно што ја знам у штабу потпуковника Благојевића, коју дужност је вршио не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, ви му никад нисте били командант, Гатовцу као што каже онај сведок Машановић?

ОПТ.БРАНКО ПОПОВИЋ: Па да вам кажем, територија Дрињаче, је била одвојена и прекршена од града Зворника са оба две стране и територији Дрињаче тамо где је био Гатовац, као најугледнији човек, се прилазило на специфичан начин чамцима, ми нисмо имали великих контакта са њим, јер је тако био одсечен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам господине Пејићу. Трошкове тражите за данашњи долазак јел?

СВЕДОК КОСТА ПЕЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

То је све што имам да изјавим.

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку трошкове за долазак и повратак у место боравка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете паузу да направимо или да почнемо још једног сведока? Добро. Можете да седнете, можете да идете. Кажите, шта имате примедбу што испитујемо како су људи погинули, кажите, шта, у чему је проблем. Молим?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Драган Павловић?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име вашег оца је Милосав је ли тако?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте возач, је ли радите?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не, не радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незапослени?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Незапослен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел живите у Доњој Борини?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: У Дуњој Борини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то припада Малом Зворнику или Великом?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Малом Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи Србија, јел?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде пише СО Зворник, значи то је грешка. Јел тако?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па Општина је Мали Зворник, Србија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, овде пише Зворник, добро, значи Мали Зворник.

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у сродству или у завади са Поповић Бранком алијас Марком Павловићем или Грујић Бранком?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Као сведок дужни сте пред судом да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, предвиђена је казна затвора до пет година, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико бисте се одговором изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ја ћу вас сад позвати да прочитате текст заклетве на глас, везано за вашу обавезу да говорите истину пред судом.

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут, са личним подацима као у списима, након полагања заклетве наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред вас се налази један папир са псеудонимима, па ћу вас молити ако се изјашњавате о неком од тих лица да кажете то слово уместо имена, јер су лица сведочила под тим словима. Прво да вас питам да ли ви остајете при вашем исказу који сте дали код истражног судије септембра 2007?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, због начела непосредности поступка молићу вас да нам испричате шта ви знате о судбини ових људи из Ђулића, Бјелог Потока, Клисе, Цина, Сјенокоса, Хајдаревића, у јуну месецу '92.године.

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја сам радио тамо као возач у Великом Зворнику у Каракају, радио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад сте ви тамо возач?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја сам запослен тамо од 07.јула '81.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам овај «Q» био директор?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом периоду?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да, и једног дана сам добио такав путни налог да смо ишли да исељавамо место Ђулиће само. Ја сам био ангажован са мојим камионом, соло камион је био «Штајер» марке, камионом сам био ангажован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није са приколицом, јел?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не. И дошли смо тамо, ја сам возио жене и децу, њи смо возили за Осмаке ту су излазили и ишли су путем ка Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мушкарци?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не, за мушкарце не знам ја, пошто сам ја само возио жене и децу и били су ту неки брачни парови још у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта још знате?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па знам да сам тај дан одвезо две туре такве тамо до раскрснице Мемећи и Осмаци, ту им ја ставим мердевине, они изађу и иду тамо пут ка Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај ваш камион, јел он имао приколицу?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не, он је имао приколицу али ја је нисам користио, ја сам ишо само без приколице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у истрази сте рекли камион с приколицом?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не, ја сам реко камион «Штајер» и то сам знао и регистрацију Z 33528 без приколице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте носивост је 25 тона са приколицом.

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не, носивост је 12 тона, а са приколицом је 25 тона, тако сам питан колико је са приколицом, а ја приколицу нисам возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али значи тад сте били без?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то камион има оне странице па горе цираду или?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Има, има цираду да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И цираду?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли отварали ту цираду кад су они?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нормално отворио сам и ставим мердевине да људи, да уђу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел се сећате кад је то било отприлике?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја мислим да је то, времена не, али ја мислим да, био је топал дан, ја мислим да је то можда негде с пролећа тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С пролећа '92. јел?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па '92., годину не знам, не могу да запамтим, али знам време да је било топло време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можете да се оријентишете према почетку ратних дејстава, јел то био сам почетак ратних дејстава или већ негде средина или крај или тако?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па не знам, мислим да је с почетка, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С почетка. И ко вама да тај путни налог?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Тад је био шеф у саобраћају доле, у фирми, али не знам сад тачно, не могу да се сетим имена ко је био тад, ко нам је дао налоге, налог сам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Диспечер неки претпостављам?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добијете путни налог?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Добијем путни налог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта пише?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Пише за релацију, пише Зворник тамо локал, вожња та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вожња, шта Зворник?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Локал, у локалу је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Локал?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта пише, каква вожња, чега?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Е после ја у том налогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је писало?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да, ја сам написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте нешто, добио сам путни налог за исељавање Ђулића?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то писало у путном налогу?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не, ја сам, не могу сад да се сетим, ја знам да сам добио путни налог, а послат сам тамо, речено је да идем тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел у путном налогу пише само локација и километража или пише и задатак, превоз овога, робе, људи?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: То испуњава возач после по завршетку, он испуњава шта је превозио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви испунили?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па исписао сам, превоз људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исељавање или превоз?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па сам писао превоз, колико се сад сећам, не могу да се сетим сад детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Превоз људи. Добро. Да ли је то предузеће аутотранспортно имало делатност да превози људе, теретним камионима?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не, нормално да, то су такве биле ситуације, не знам, ја сам за тад добио тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то био први пут и последњи или не?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја сам то и рекао и прошли пут и сад, ја сам тај дан само био ангажован што се тиче Ћулића, и био сам кад смо одвезли Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет и Козлук?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само два пута сте?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Само два пута, ја сам био из Србије, тамо сам радио, више ни зашта ја друго нисам био ангажован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Значи у принципу «Аутотранспорт» није превозио људе, колико ја схватам?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па само камионе је имао, није имао аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел вам то било мало чудно да се сад људи превозе камионима?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: А чудно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то људи који се превозе камионима и зашто, да ли сте сазнали?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па не знам, ја сам то само обавио задатак, после тога паркирао камион и ишо кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А били сте мобилисани па сте имали радну обавезу, јел?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја сам, нисам мого бити мобилисан пошто сам ја био из Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, да, да.

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Него сам ту био запослен у тој фирми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте имали радну обавезу?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па под радном обавезом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да радите и за време рата. Ајде нам испричајте кад долазите у Ђулиће, јел то тамо оно што се граничи са Белим Потоком, јел ви знате тај крај?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па ја слабо, ја сам тад тамо дошао, али слабо ја познајем тај крај, ја нисам толко ни тамо ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико камиона је било са вама дошло?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па не знам колико је било, знам за мене, не знам за остале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био и овај неки Крстић Слободан?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не знам за то, нисам га ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био ваш колега иначе?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Био је само један колега испред мене, којег сам овде срећао, то сам реко и прошли пут, био Гаврић Милан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто возио камион?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто из «Аутотранспорта»?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вас он водио до тог места или?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па није сад толко, зна се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете не знате подручје?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па не познајем га добро, али знам пут да би отишао тамо, то није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ви сте дошли у Каракај, узели сте овај камион који ви дужите и?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па није, дошао, ја сам дошао у фирму и чекали да ли има шта од посла и тако то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било ујутру, поподне, кад, да ли се сећате?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Реко сам ја да су то биле две туре, то је негде можда, не знам тачно колико је време, али пре подне је била та, да смо отишли тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте дошли тамо шта затичете, коју слику, то нам испричајте?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па ја сам дошо тамо, ја сам ту, пошто је био пут и један мали сокак, ту сам се окренуо, стао на пут, и ја нигде више од камиона нисам одлазио, стојао сам ту уз кабину и касније су после почели долазити и ја сам ставио мердевине горе, они су људи ушли, била је врућина, дао сам им воде и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има ту нека ливада велика?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па шта знам, крај пута има сигурно, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели неке жене и децу на тој ливади?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па нисам, ја сам код кабине стојао кад су они почели да долазе, нисам ја уопште то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко долази, жене?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Жене и деца и било је старијих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мушкарци старији?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко њих доводи, ко их спроводи до вашег камиона?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па доле иду, тако иду, долазе, сад ко их спроводи не знам, било је ту неких људи, али не знам ја никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел било војске, полиције, војне полиције?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Било је полицајаца и било је овако униформисаних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте ми, које сте све униформе ви видели ту у Ђулићима?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па само сам видио од полиције и оне друге као зелене, као униформе су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СМБ?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Е. Нису чисто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били неки у маскирним униформама, оним шареним?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам ја, па нисам пуно ни ишао, једноставно сам стојао уз камион, и нисам ја толко ни игде ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ту познали неког можда полицајца?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је руководио том операцијом?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не могу ја да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи кажете саме те жене и деца долазе или их доводе ти полицајци?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па ја, долазе ту ја, неко им је реко, не знам, они долазе ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то изгледа, јел ту има неке вриске, цике или је то све мирно у тишини?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па није било неке велике галаме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, где су мушкарци од тих жена и деце?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ти очеви?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не знам, ја кажем, само кога сам ја возио и зашто сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви их нисте видели?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове жене кажу да су ту раздвајани њихови мужеви?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не знам ја, ја само знам да су они били код мене у кабини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су оне плакале, нарицале, да су оне одвојене од својих мужева, очева, браће, синова, жене и мања деца и ови старији мушкарци и да су онда они трпани у камионе, једни у једне, други у друге?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па нису трпани, ја сам ставио лепо мердевине, они су улазили горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је била ужасна гужва и то, у тим горе, у камионима, да су ко сардине били спаковани?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па добро, било је више, било је мало, било је и вруће време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Па како је то изгледало горе, јесу ли имали услова да седе у том камиону или су стајали?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па неко је стајао, неко је седео, ја сам, колико сам мого ја сам им дохватио горе воде да пију и ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Гаврић ваш колега, он је паркирао где?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Он је био испред мене ја мислим да је био, зато сам га запамтио да је био Милан Гаврић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте дошли негде око 10, 11 сати пре подне?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да, тако мислим да је било негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још неких возила за превоз ових жена и деце осим «Аутотранспортних» камиона?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Било је аутобуса «Дринетранса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Дринетранса»?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали ту неке колеге возаче?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не, не познајем их, то је друга фирма била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А колико је тих било?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Е не, не могу вам рећи то, тачан број не знам, знам да је било, али не знам колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је и њих. А ко је улазио у те аутобусе?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па исто су били жене и деца, ја мислим да су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жене и деца?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Видесте ли ви неки камион у коме су мушкарци, војно способни?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли њих видели ту негде?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам видео, зато вам кажем, ту нисам одмицо од камиона, био сам ту и више сам, одем у кабину и седнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте нешто да сте ту чекали, шта сте ту чекали два ипо сата?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не знам зашто смо чекали, чекали смо, зато сам и дао им воде да пију и онда смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вама каже да треба да чекате?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па видим крене овај испред мене, онда идем и ја, шта, нико нам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам ту наређује да кренете, да станете?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па не знам ја ко је, не иду они појединачно можда, откуд знам ја сад, видим кад крене колона, онда идем и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко води колону, ко каже колони ту ће да седе ови, ту ови?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја не могу из кабине да видим то ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је вама речено кад сте кренули из Каракаја, ко ће да води ту акцију?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па није то, као возачу то неће ни да каже ништа, добијем налог само и идем, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ви знате кад треба да кренете, с ким треба да кренете, кога треба да укрцате?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па речено је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ће тамо на лицу места да вам том операцијом руководи?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па то не знам, па не знам ја то, неће нико да ми каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је рекао ајде сад крени према Осмацима, према Мемићима?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па ништа, па кад је кренуо овај испред онда идем и ја за њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је било у тој колони?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не знам број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Ове жене кажу да су плакале, да је било легитимисање, да су се бацале личне карте, документа?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте видели?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули неке пуцњеве?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту на Бјелом Потоку?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Чуо сам само тамо кад сам био на Осмацима, кад смо истоварали другу туру, чуо сам јаке пуцњеве, то је било очито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, овде кад сте?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: А ту нисам ја чуо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су људи неки убијени?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Е па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у Ђулићима. Јесте ли чули после да су људи убијени?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај ваш директор «Q» да му је после неки возач то рекао, да су неки људи тамо убијени, кад је сведочио?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па не знам, ја нисам ни видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Да је ту неко убијен, на тој раскрсници?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни чули од колеге да је неко убијен и да је била пуцњава?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте кренули, да ли је неко осим тих људи на каросерији, јел, да ли је неко код вас у кабину сео?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Један полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У плавој униформи?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте се возили сад до те тамо?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па то је не знам колико километара тамо, тако можда једно четрдесетак минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже полицајац успут, ко су ти људи ?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не, био је фини дечко један, седио је, више смо ћутали, није ни било до неке приче и тако док тамо не дођемо и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, то мање што сте причали шта каже, ко су ти људи, где иду?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па више нисмо, није нам било до те приче, више смо ћутали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам било нешто непријатно?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па, како неће бит непријатно, ратно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само због ратног стања или због тога што то радите?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли те жене причале нешто о својим мужевима, очевима, ту кад су се укрцавале, јесу ли нешто кукале, тражиле где су им мушкарци?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам то приметио, ја сам само колико сам ту воде донесо им само, и кажем вам, воде дам и онђе горе где су на каросерији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А осим тог полицајца и тих ваших камиона и аутобуса «Дрина транс», да ли је још неко возило ишло у пратњи испред или иза колоне?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да, било је кад смо пошли горе било је једно војно возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па била је прага ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то онај као транспортер неки, јел?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па да, нешто тако слично и онда се то после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он ишао испред или иза?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Био је испред нас горе, ја мислим, па је се горе на, успут покварио и остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај. А да ли је ишло неко полицијско возило?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Е то нисам видио, полицијско возило нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи за једно четрдесет минута ви сте стигли тамо код Осмака и онда, ко ту преузима те људе, јел има ту нешто организовано?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па имају вероватно неког ко је ту прихватио, ја сам само, ту станем, ставим мердевине и они доле сиђу и иду пешке тамо према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко ту прихвата, јел има ту нека војска сад, нека, супротне стране или?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па исто тако, по неки војник, ја не знам, по неки полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они иду пешке?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Пешке иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сте се вратили по другу туру?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам сад како то иде?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Исто, кад сам дошао тамо, опет сам се ту окренуо, стао, било је после мање, ту је ушло исто у камион, чекали су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто жене и деца?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ушли ту и онда сам после другу туру. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто жене и деца?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли тада у другој тури када сте се вратили видели неке мушкарце?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам, то сам њих узео и после је било и мање возила и отишли смо горе негде придвече, изашли су негде око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било предвече?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па другу туру сам тамо отишао негде пред вече су већ изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је ипак цео дан трајало, јел?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па те две туре сам имао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве сте то видели неке ствари разбацане, неке документе у том повратку?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа тако нисте видели?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је можда овај ваш директор долазио?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: И њега нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да је неко мртво тело утоварено у неки од камиона?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је неки колега после причао да је можда возио и мушкарце?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одвезао те силне мушкарце у школу?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па не знам, ја говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да су у школу тог дана ти мушкарци смештени, у Каракај?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па нисам ја уопште знао за то после, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа после?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не, ја сам после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли наставили да радите у Каракају?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па ја сам паркирао камион у фирми и после отишао кући, ја идем за Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али сутра да ли идете на посао?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико је «Аутотранспорт» од Техничке школе у Каракају удаљен?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Некад прођем аутобусом, некад пешке, али нисам обраћао пажњу на ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули следећих пет дана да су људи, мушкарци од тих жена и деце ту у школи, ту поред «Аутотранспорта», преко пута?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не, после ја нисам ту ни био, ја сам после добио налог, идем за другим послом, идем на другу страну ја са камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али кад дођете на посао, нисте гљувонеми, нешто ваљда чујете?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Неко је већ отишо, неко, и онда узмем налог и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел прича неко од ваших колега, е ми смо одвезли мушкарце?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам причао ни ским.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико не?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још нешто специфично чега се сећате ту на том месту у Ђулићима?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па нема ништа, то је, тако се одиграло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако се одиграло. Јесте ли после неки извештај подносили евентуално диспечеру или директору?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не, предам само путни налог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се вратите, правдате оно?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Предам само путни, правдам своју километражу, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било ту неких људи са неким маскама те војске, да су имали они неке чарапе?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам то видео, то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели неке ознаке, обележја, да су неки имали неке капе, нешто?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, ут о време, да ли ви знате, ко ја војска је била у Зворнику?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па не знам, то су они, ја нисам ни улазио у то, не могу ја да знам то, ја сам тамо само био запослен као возач, одем, узмем налог, одем негде на пут и ако нема посла вратим се кући, и то ми је све, у неку дубљу ту причу ја нисам ни улазио ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А испричајте ми то о Козлуку, шта је то било, како сад то возите, који су сад то људи, ко вам ту даје задатак?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па не знам ја ко је, ја сам исто тако отишао са налогом доле, били смо доле и били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било у односу на ову ситуацију у Ђулићима?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па не знам тачно када је, то не могу да знам, исто знам да је било лепо време, али не могу време никако да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре или после?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја мислим да је после било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад исто добијате налог јел?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па да, добијем налог и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ајде, испричајте?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Одем доле у Козлук и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан, јутро, вече?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Дан је био, дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко још има, ваши камиони, јел има још неки из «Аутотранса»?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Наши камиони, били су исто аутобуси и ја мислим само два наша камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто «Дрина транс», као и онда?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да и ту су људи исто, био је ту човек који је њих укрцавао ту, то је био онај Бањановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, Фадил јел?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја не знам му име. И он им је то, са њима организовао, укрцали смо их, кренули смо, дошли смо доле на Дрину доле, на прелаз, ту смо прешли негде око, колико се сећам 6 сати увече, чекали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то на онај мост доле код Шепка, јел?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да. И ту нам је речено да чекамо Црвени крст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је реко?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па не знам, ту сам чуо причу, не могу да знам ко је од тих што су, ту су већ били изашли људи, пили воду, одмарали су ту, седели, нико их није дирао ништа. Негде око пола једанаест ја мислим да је, кренули смо за Шабац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја. И ту су изашли сви на воз, воз је чекао ту, ја сам ту истоварио, изашли су људи, вратио се опет својој кући, ништа више не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се извињавам, ја сам вам предочила, ви сте рекли нисам видео разбацане ствари, документа, а ови сведоци причају о томе у истрази у својим изјавама. А то у Козлуку осим «Дрина транс» и «Аутотранспорта» камиони јел било ту војних возила?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Није било ја мислим војних возила, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био тенк неки у центру Козлука?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па можда је, али не могу ја, нисам ја мого све да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи ви нисте видели?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да, нисам видео, ја сам стајао, доле ми камион био код цркве, близу цркве с десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било војне полиције у Козлуку, цивилне полиције, војске?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па полиције је било ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиције. Војне полиције с белим оним опасачима?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не знам, нисам их видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел има ту сведок «7», број «7»?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има. Јел знате тог човека?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не, овде само познајем једног од свију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којег?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па «Q».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «Q», добро. Јесте ли некад имали прилике у фирми да причате како то камионима се превозе људи и тамо само жене и деца?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па нису, то су, то је урађено тада, одвезо сам и више о томе никакве приче нисам ни причао ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се овим људима ставља на терет да су одговорни за присилно пресељење становништва из Козлука. То је ратни злочин, депортација?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не знам, ја вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам познато нешто о томе?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја вам кажем како сам ја био ту ангажован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то вама изгледало у Козлуку, јел ти људи иду добровољно, онако весело, срећно или су ту неко буни, или како?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја сам у својој, да вам кажем искрено у кабини мојој седио је колега један из Козлука и отац му и мајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслиман?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па да, причали смо, радио са мном у фирми, ја не могу сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ти људи понели нешто од своје имовине?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Носили су неке ствари. Тако смо причали до Шапца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту у Козлуку било неке пуцњаве?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Паљења кућа око брда и тако?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам то видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте видели?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је неко рањен у ногу?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте.

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја вам кажем, ја обично будем код свог камиона и не одмичем, више у кабини седим и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што, јесте ли се ви то трудили да невидите нешто?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па да, нисам се трудио него такав сам по природи човек и једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па такав, није ме, није могло да ме занимало нешто тамо, је ли, једноставно био сам ту ангажован, ту сам радио и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте чули да су ту у Ђулићима неки људи убијени?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни пуцањ никакав, ништа?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је то далеко километара од тог места где сте ви паркирали камион, где су људи ушли у камион, па до те раскрснице Мемичи и Осмаци. Колико је то далеко, колико је то километара?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па не могу тачно да вам кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: По некој вашој представи?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: 20 и неки километар има сигурно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И толико у повратку?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И тако још једном на исто место?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако сте слабо, како рекосте познавали те крајеве, како сте знали где да те људе довезете, да не бисте прешли преко линије разграничења две сукобљене стране?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па ту је већ, зна се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли вас је неко водио, да ли је било неке пратње полицијске, овакве, онакве?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па нисам видео, само тај полицајац што је, али већ је, кад стане испред мене ту возило видим искрцавају се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле били сте у тој колони па?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да, да, и тако изађу и код мене људи иду тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је приликом уласка тих људи ту на месту где они улазе у ваш камион, да ли је било ко одређивао одабирао ти можеш ући, ти неможеш ући?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па није код мене било, нисам то видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Или редом сви?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да, ово што је ишло код мене, то је ишло горе у камиону.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па јесте ли видели околу да се врши нека селекција?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам ја видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете да сте стално долазили, путовали из Србије?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја.

НАТАША КАНДИЋ: Јел било некад проблема да пређете на територију Босне и Херцеговине?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Није било проблема, имао сам, морам да имам овако папир да радим, да сам запослен тамо.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли виђали шта се догађа у Зворнику оних првих дана, јесте ли били у Зворнику?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не, кад се то заратило био сам кући, после смо ишли, позвани на посао и после сам ишо на посао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, сад сте употребили, нисте га изговорили добро «кад се то чистило», шта то значи, шта вама то значи?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Шта ја знам, не знам ни ја.

НАТАША КАНДИЋ: Па сад сте кренули ту реч да кажете?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Које, нисам ја реко, ја сам, кажем кад је почео рат ја сам био кући, после су ме звали.

НАТАША КАНДИЋ: Кад се то чис... и онда сте кренули.

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не, не, нисам реко, ни помислио на то нисам.

НАТАША КАНДИЋ: А шта се догађало у Зворнику?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не знам ја, у Зворник нисам ни ишо горе, моја фирма је кад пређете мост десно доле иде се према Бијељини.

НАТАША КАНДИЋ: Према Бијељини?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да, а горе Зворник не.

НАТАША КАНДИЋ: А како сте долазили, из ког града?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја сам живио у Србији, село једно Доња Борина и онда идем до моста, аутобусом после.

НАТАША КАНДИЋ: Па куда идете?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па идем уз Дрину горе, према Малом Зворнику има прелаз за Босну, за.

НАТАША КАНДИЋ: Преко Малог Зворника?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не, пре Малог Зворника има мост.

НАТАША КАНДИЋ: Пре. Мост, који, јел онај Шепак?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Каракај зове се, мислим нови мост се зове.

НАТАША КАНДИЋ: И онда?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: И после кад пређем тамо идем десно доле у фирму, према Бијељини.

НАТАША КАНДИЋ: А јел ту негде Дрињача?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Дрињача је лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, она је 30 километара горе. Ајмо да конкретно.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте дошли ко вама даје задатак идете у Ђулиће, рекли сте нам да се исељава становништво, јел тако?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А ко вам то даје, директор?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Има ко ти даје путни налог, шеф тамо саобраћаја.

НАТАША КАНДИЋ: А ви долазите из Србије, па јел вама то чудно да се исељава становништво?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја сам ту био запослен, шта ћу ја сада да се бринем.

НАТАША КАНДИЋ: Тог дана је било и неких убистава у Ђулићима, јел ви видите?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли чули нешто?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам, нисам, ја сад кажем био сам ту код камиона, колика је колона била не знам, јер сам био ту где сам ја био с камионом. Нисам ја одао од камиона до камиона, не.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли ишли у Петковце?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли пролазили кроз то село?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не никад, тамо нисам никад ишо. Јесам ишо али возио човеку сасвим друге ствари, пиво возио, то је друга ствар, то је, добио сам други налог.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли, куда ви идете Ђулиће идете према Осмацима или према Бијелом Потоку?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не, изађе се на пут у Каракај, па се иде горе за Тузлу, тамо су Осмаци, то је пут за Тузлу.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли били у Бијелом Потоку ви?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не, у Бијелом Потоку кад сам возио кипера, радио за фабрику «Глиница», то нема везе са тим, пре рата је било.

НАТАША КАНДИЋ: А ви директно из Ђулића водите људе за Осмаке?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја, на раскрсници Мемичи и Осамци, јес.

НАТАША КАНДИЋ: А јел идете у Клису?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Него директно?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја, ја сам само у Ђулићима био, нигде на другом месту нисам био.

НАТАША КАНДИЋ: А који је то дан?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не знам дан који је, само знам да је био леп дан а дан не могу да се сетим, не могу да се сетим, како ћу се сетити.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли ишли ви, били сте у Бијелом Потоку некад?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам био у Бијелом Потоку, сад вам кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Никада?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам. Па био сам пре рата возио глиницу, онај отпад горе, нисам, тад нисам ишо.

НАТАША КАНДИЋ: Јел на брану у Црни муљ, где?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја Црни муљ горе има, возило се из «Глинице» чистили се деконтери они, то је сасвим друга, пре рата било.

НАТАША КАНДИЋ: А чекајте, а кад се враћате из Осмака и кад идете онда где идете, вратите се ова друга тура и куда, у ком правцу онда идете, где идете?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Идемо паркирам камион, оставим у фирму.

НАТАША КАНДИЋ: Где паркирате?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: У фирму.

НАТАША КАНДИЋ: Где?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Добро, а куда прођете, идете не знам, Ђулићи па онда кад се враћате куда даље треба да пролазите?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не идем у Ђулиће други пут, после идем доле пут за Бијељину, па кад се прође доле пет километара скрене се десно, има фирма ту круг, ту се паркира има круг од фирме.

НАТАША КАНДИЋ: А не идете преко Бјелог Потока?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђулићи и Бјели Поток су једно уз друго.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, али зато питам, дођу Ђулићи, па Лупићи, па молим вас шта је ово доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава, ви сте, ко сте ви? Госпођо ви у црвеној мајци. Добро, а ви господине што се смејете у тој коцкастој кошуљи, ви сте?. Да? Питам ко сте ви у публици, ко сте. Молим вас немојте се смејати, ја већ стоти пут понављам да ово овде уопште није за смејање, ова оптужница. Ма не можете се смејати и да су глупа и да нису, каква је то ваша сад, да ви коментаришете и при том да се смејете у оваквом предмету. Срамота. Ајмо молим вас да се концентришемо на оптужницу. Човек је рекао куда је ишао. Ја само да вас питам, кажете пролазите кроз Каракај, јесте ли видели, јесте ли пролазили поред Техничко-школског центра?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па путем прођем доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били ту неки мушкарци, нека војска?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам видео, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Јер ове жене кажу да су прво мушкарци одведени па су онда оне.

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не знам ја, ја кажем ја шта сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви пролазите кроз Каракај да би ишли за Осмаке и за Тузлу, јел тако?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте видели у школи?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Па мени и даље остаје нејасно да он у Ђулићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро које је питање и да не зна, не видим поенту питања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли он види?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не види, шта ћемо сада, мислим. Шта да ли види?

НАТАША КАНДИЋ: Па да ли види, ту је неколико хиљада људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а питање је?

НАТАША КАНДИЋ: Питање је да ли види шта се догађа са осталим женама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам.
НАТАША КАНДИЋ: И да ли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не види мушкарце.
НАТАША КАНДИЋ: Добро и он каже да не види одвајање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекао је да не види. А сад питање је?
НАТАША КАНДИЋ: Питање је да ли види друга превозна средства?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао, питали смо.
НАТАША КАНДИЋ: Аутобусе?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо питали.
СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па реко сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобусе рекао је «Дрина трансa» и камионе.
Ајмо нешто што нисмо питали.
НАТАША КАНДИЋ: Јел ви познајете неког из општине, ко је у то време председник општине, ко је командант Територијалне одбране, јел ви знате те људе?
СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не.
НАТАША КАНДИЋ: Добро, јесте ли сведока «Q» видели тог дана?
СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам ја, рекао је да није, питала сам.
СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нисам га видео.
НАТАША КАНДИЋ: Нигде га не видите?
СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не.
НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите питања. Немате питања. А оштећени, изволите. Само ћете се представити.
ОШТЕЋЕНА СУАДА СЕЛИМОВИЋ: Добар дан, ја сам Суада Селимовић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.
ОШТЕЋЕНА СУАДА СЕЛИМОВИЋ: Породица оштећених. Питала бих само пошто је возач, значи био је и на Бјелом Потоку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да приђете.
ОШТЕЋЕНА СУАДА СЕЛИМОВИЋ: На којој се страни паркирао са тим својим камионом, возилом?
СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па кад сам ишо, окренуо се, паркирао се доле према Каракају с десне стране.
ОШТЕЋЕНА СУАДА СЕЛИМОВИЋ: С десне стране.
СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја.
ОШТЕЋЕНА СУАДА СЕЛИМОВИЋ: А на лијевој страни која су возила била паркирана?
СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Није поред мене нико био.
ОШТЕЋЕНА СУАДА СЕЛИМОВИЋ: Ја сам била на Бијелом Потоку.
СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па добро.

ОШТЕЋЕНА СУАДА СЕЛИМОВИЋ: Значи на лијевој страни која су возила била паркирана, у које сте доба били на Бјелом Потоку?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па не знам тачно, само кажем да је било сунце већ.

ОШТЕЋЕНА СУАДА СЕЛИМОВИЋ: Отприлике, сунце, ја знам читав дан.

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Пре подне мислим, али већ је било можда десет, једанаест сати.

ОШТЕЋЕНА СУАДА СЕЛИМОВИЋ: Е пре подне, ти су камиони значи стајали, преко пута на лијевој страни су други били камиони. Како су ти камиони изгледали?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Нису поред мене никакви, сад вам кажем, никакви камиони били, испред били аутобуси, био је тај колега Гаврићи ја стојао.

ОШТЕЋЕНА СУАДА СЕЛИМОВИЋ: Колико је било камиона испред вас господине, ја сам била у Бјелом потоку.

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Па не могу ја знат, ја сад вама кажем.

ОШТЕЋЕНА СУАДА СЕЛИМОВИЋ: Ја знам значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али не можете ви сад да сведочите. Можете само питања да постављате, ви нисте предложени као сведок.

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја нисам од камиона нигде одлазио и видим камион испред себе, с леве стране ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пита вас оштећена да ли су преко пута били неки други камиони?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Не, то нисам видео никакве камионе, били је слободан пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неких војних камиона?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Није било војних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ови «Аутотранспорт»?

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Да.

ОШТЕЋЕНА СУАДА СЕЛИМОВИЋ: Ништа, значи кад неће да одговори, нема што.

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Ја не могу нешто рећи, ја само кажем оно што сам ја видио очима мојим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли тражите трошкове за долазак у суд?

То је све што имам да изјавим.

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку трошкове.

Добро, слободни сте, можете да идете.

СВЕДОК ДРАГАН ПАВЛОВИЋ: Хвала, довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам данас у плану имала да прочитамо исказе два сведока који су преминули од почетка главног претреса, а то су Душан Стефановић звани «Уљез» и Владо Делић, међутим ова судница нема исправну ту технику везану за документ камеру тако да не можемо на тај начин да прочитамо, па ако се слажете онда ћемо то. Исто тако и сведок Гојкић Мехмедалија одбија да сведочи и то, он је у иностранству не у Босни, неће да дође ни у суд, неће ни видео линком, тако да ћемо и тај исказ прочитати. Тако да још та три сведока смо на тај начин предвидели да те доказе изведемо обзиром да не можемо да их саслушамо на претресу из поменутих разлога.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претрес се одлаже, а наставак заказује за:

-20.мај са почетком у 09.30.

Завршено.

Записничар

Председник већа-судија

ВР30170